

יחי המלך

קונטראס שבועי בענייני גאותה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליאו באויטש

גליון א'שלט

ערב ש"ק פ' בשלח, י"ג שבט ה'תש"פ

יוצא לאור על ידי:

תלמידי הקבוצה, "חיל בית דוד" - בית משיח 577

במסגרת אגודות חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שביעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וכ"ז שנה להולדתו

יחי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

דבר מלכות

3

חשייר את הקושיות בגולות, יצא מהגלוות! / משיחת ש"פ בשלה ה'חטא'

זמן הגאולה

7

מלחמה זו יהיה בלי שום חשבונות דשכל / פ' השבוע והזמן באור הגאולה

המעשה הוא העיקר

10

נשי ישראל הצדקיות מתחילה בהשירה בתופים ובמחולות / הוראות למשזה בפועל

וילחום מלחמת ה' - וינצח

12

או ייה' הראשון שילחם שחחרפרק הממשלה! / שיחות בעין שלימות העם והארץ

כתב יד קודש

15

מי' שבט לראש השנה / צילום מהגהה כ"ק אד"ש מה"מ על משיחת ש"פ בא ה'חטא'

ichi haMol

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: 960-7219

דואר אלקטרוני: www.moshiach.net/blind • אינטרנט: kuntres.yechi@gmail.com

תשאיר את הקושיות בגלוות, וצא מהגלוות!

צריכים לצעק שורצים כבר לצתת מהגלוות - "עד מתי?", "דאלאי גלות!" ● ישנים הכאים וטוענים שמנגה אכוטינו בידינו - הוא לא ראה שסכו יצעק שצרכים לצתת מהגלוות ● אבל סבר גם לא קרא מעולם אף עיתון, ולא דיבר בשכת שום עניינים של חול שאסור לדברם - וא"כ, מה אתה משווה את עצmr לסקר? ● ומה שיש לך קושיות? - תשאיר את הקושיםות בגלוות וצא בעצmr מהגלוות! ● תרגום חפשי משיחת ש"כ בשלח, ט"ו בשבט ה'תשמ"ו - בלתי מוגנה

הנחה: "עד הנחות התמיימים". תרגום: מערכת "يهי המלך"*

מלולה וכיסיו משועבדים לו, אבל במרקם אחרים שביהם החיו מתחילה רק ביום הפרעון, איןנו נאמן לומר פרועתי בתוך זמנו. ולודזונמא, בפדיון הבן: החיו דפדיין הבן חל על האבא שלשים יום אחרי הולמת הولد בלבד, וכיון שכך, لكن לדברי הכל בפדיון הבן אין אדם נאמן לומר פרועתי קודם זmeno. ב. ע"פ הנ"ל מתעוררת שאלת בפניםיות העניינים:

ובהקדמים מה שדובר פעם³, שוגם הקב"ה מקיים מצות פדיון הבן⁴ (שהרי " מגיד דבריו לע יעקב חוקיו ומשפטיו לישראל" – מה שהוא עושה הוא אומר לישראל לעשות"⁵), ורקום

(3) לקו"ש ח"יא ע' 48 ואילך. והגע"פ עם ליקוטי ביאורים טעמים ומונחים ע' תקכג (בהתואת קה"ת תשלי"ט ואילך, בהוצאת תנש"א ע' תעוז) ואילך.

(4) ראה במדבר רפי"ז. ושותנ"ז. זה בקען, ריש ע"ב.

(5) תהילים קמו, ט. שמוא"ר פ"ל, ט.

א. ישנה מחולקת בגמרה⁶ האם אדם החיבר כסוף לחברו נאמן לומר פרועתי תוך זמן או אינו נאמן. ריש לקיש סובר ש"הקובע זמן לחברו ואמר לו פרעתיך בדור זמני, אינו נאמן", כיון ש"לואי שיפרע בזmeno", ובבא סוברים שנאמן, כיון ש"עבד איני שדרע בגו זימני" זימני דמתרומו לי זוזי אמר איזיל איפרעה כי היכי דלא ליטרדן.

והגמ' פוסקת ש"הلاقטה כריש לקיש", וכן פוסק הרמב"ם⁷ "חזקת היא שאין אדם פורע בתוך זmeno".

אולם מחולקת זו היא רק במלואה ולזה, כיון שכבר בשעת ההלוואה נתחייב הלוה

(*) סעיף א' נעבד ע"פ חלקיים מסוים כו בהנחה שי"ל ע"י יעד הנחות התמיימים" (סה"ש תשמ"ז ח"ב ע' 610 ואילך).

(1) ב"ב ה, א-ב.

(2) הל' מלוחה ולוחה פי"א ה"ז.

דכسف וזhab, אהבה ויראה¹¹, ב כדי לצאת מהגולות, וכאשר הם ייעשו זאת לפני זמן הקץ (בתוך שלשים יום) – יפדה הקב"ה מיד את "בני בכורי ישראל" מהגולות.

ומה שאפשר להקשوت: הרי [לදעת ריש לקיש] הטעם לזה שאין אדם פורע תוק זמן הוא משומ שקשה לו לשלם לפני הזמן שטוכם מלכתהילה [איך ייעשו זאת בנ"י? – איז כאשר מדובר על יציאת בנ"י מהגולות, מוטדים הם על הקושי והבלבול שבתשלים הכספי והזhab (אהבה ויראה) קודם הזמן שטוכם, ואכן משלימים זאת "לפני זמנו", העיקר לצאת מיד מהגולות.

ומה ששאלים: מה יהיה עם הכספי והזhab? – ע"כ מшибים בני ישראל, שהכספי והזhab אהבה ויראה – כבר היה לאחר הגאולה, אבל עכשיו חפצים רק בדבר אחד: הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש!

וכפי שביציאת מצרים "לא עכבר המוקם כהרף עין", עכו"כ עכשיו כ"כלו כל הקיעין"¹²; במלוא רוצים שתבווא מיד הגאולה, ובפטשות – בשבת זו עצמה! ובפרט שיוהודים עושים הכל בזריזות ולא דחויות, כאמור באגוה"¹³ ש"זריזות" דברם אבינו ע"ה היא העומדת לעד לנו ולבנינו עד עולם כו" (cmdor כמ"פ).

ד. ניגש 'בעל נגלה' ושאל שאלות: אם יצאו מהגולות ביום השבת – מה יהיה עם המטפח ("פאטשיילע"), הרי אסור לטלטליה?!

אומרים לו: תשאיר את המטפח בגלות וצא בעצמך מהגולות!
טווען הווא: הרי זו המטפח שלו,

(11) ראה תוע"א ר"פ וشب. תוע"ח שם נה, א ואילך.
לקו"ת בעולותך לב, ד. ובכ"מ.

(12) סנהדרין צז, ב.

(13) סימן כא.

המצואה של הקב"ה הוא ע"י שאבינו שבשמאים פודה את "בני בכורי ישראל"¹⁴ מהגולות.

וע"פ הנ"ל – שבפדיון הבן לכולי עולם גם לאבי ורבא אין אדם פורע תוק זמנו – יצא לאורה, שהקב"ה לא יפדה את בני ישראל (הגולות) בתוך הזמן, ולכוארה הריה זהה היפק המצוות, שהרי הגمرا אומרת¹⁵ בפירוש "זכו – אחישנה", קודם הזמן?!?

והסבירו בזה:

הטעם לך שהחייב לפדיון הבן הוא דока לאחרי שלשים יום ולא תיקף משנולד – כי כל שהה ל' יום באדם איןנו נפל¹⁶, זאת – אומרת, שלפני שלשים יום הولد הוא ספק נפל, וביום השלישי יצא הولد מכלל נפל ועומד בחזקת "בר קיימא", ובמיילא חל עליו אז החיוב לפדיון הבן. ולכן סוברים כולם שבפדיון הבן אין אדם פורע לפני שלשים יום. משא"כ בפדיון (הבן) של הקב"ה, הרי לא שיק לומו שעד שלשים יום בנ"י הם ספק נפל, כיון שהקב"ה בודאי יודע ש"בני בכורי ישראל" הם "בר קיימא", וצריכים בודאי לשחררם מהגולות!

ובפרט שייחד עם בנ"י נמצאת גם שכינתה בגולות¹⁷, כמובן, שהקב"ה כבר משועבד בכיבול (בגולותא), ואם-כן אין שום סיבה לדחות את הפדיון והפרעון עד שלשים יום, אלא בטוח עשו זאת הקב"ה תיכף ומיד, "לא עכבר אפילו כהרף עין"¹⁸!

ג. אכן, ישנו כאן עניין נוסף:

יציאת בנ"י מהגולות אינה תלוי רק בהקב"ה עצמו כביכול, אלא גם בידיהם של בנ"י – שהם צריכים "לשלם" את הפדיון

(6) שמota ד, כב.

(7) סנהדרין צח, א.

(8) שבת קללה, ב. ועוד.

(9) ראה מגילה כת, א. זה"א קכ, ב. זה"ג ד, ב. ועוד.

(10) מכילתא ופרש"י בא יב, מא (גבוי יצ"מ).

ההילולא¹⁷) – הרי זה רק בוגוע לרצון, אבל עצוק צריכים שרצוים כבר לצאת מהגולות – עד מותי", "דלאי גלות!"!

וביחד עם זה יש להגיד, כפי שבעל ההילולא המשיך, שאע"פ שלא ברצוננו הלבנו לגולות ולא ברצוננו נצא מהגולות, הנשמה מעולם לא הלכה לגולות, ומצד זה בכחו של יהודי לעמוד מעלה לגולות ולא לחשוב על משרותו וכיו"ב, אלא מחשבתו ורצונו היחידים הם רך – שהוא רוצה לצאת מהגולות!

ובמקום של מחשבתו של אדם שם הוא נמצא¹⁸, יחד עם שולחנו, כסאו וכל עניינו, אפילו אם זה "מעל לו",

כידיעו¹⁹ שענין זה (זבוקם של מחשבתו כו') למדים מהפסוק²⁰ "שרפים עומדים מעלה לו" – שאף שהדרוג ד"מעל לו" היא למטה ממדרגת השורפים, אעפ"כ, מצד מחשבתם ותשוקתם לעמוד שם – הרי הם בפועל "עומדים מעלה לו!"

וזהנה, ישנים הבאים בטענה: הרי ביום השבת אין עצב בה²⁰ וצריכים להיות בעונג ובשםחה – וא"כ, מודע באים לצער את בני ישראל מכך שהם נמצאים בגלות ועליהם עצוק "עד מותי", ובפרט שאתה בעצם הרי תבעת להיות במילוי עצהו בשמה גודלה?! ע"כ אומרים שאין זו סתריה כלל: تستובב והצעק מתוך שמחה וטוב לבב וב"שיטורעם" שרצוים את הגואלה!

וכפסק-דין הרמב"ם²¹ ש"השמה שישמה

17) שיחות ג' תמו תרפ"ז – טה"מ תרפ"ז ע'��זו.

סה"מ קוניתים ח"א קעה, ב. לק"יד ח"ד תרצה, ב.

18) אזה"ת בראשית כרך ותריכז, ב. המשך מים רבים תלח"י פק"י. טה"מ תרמ"ג ע' סה. תנו"ה ס"ע ריב ואילך. כש"ט (חוצאת הק"ת) הוסיפה סל"ח. ו.ש"ע. ועוד.

19) ישעי' ו, ב.

20) ראה ירושלמי ברכות פ"ב סוף ה"ז. תוד"ה מאן

דאמר – מו"ק כג, ב.

21) היל' לולב בסופן.

וא"ציקים חביב עליהם ממונם כו"א אף' בשוה פרוטה¹⁴, והמטבחת שוה יותר מפרוטה, ובפרט כשזו מטבחת אדומה ("א רויטע פאטשיילע")...

אומרים לו: קשו את המטבח מסביב לצואר – כמנגה ישראלי – וצא בקפייה ("טאנץ ארויס") מהגולות!

משinx וטוען: כיצד יכול לצאת מהגולות ביום השבת – הרי תיכף עליו לעשותה הבדלה, ואחרי הבדלה יש לו "משרה" ("א שטעלע") ועליו להתעסק במסחר ולשוחח בטלפון על כל העניינים שאסרו לדבר אודותם בשבת?!

אומרים לו: יש לך נפש אלקטית, חלק אלקה מעעל ממש¹⁵, שהיא העיקר שבך, והנשמה מעולם לא הלכה לגולות ואך אחד לא בעל-הבית עלי' (כדלקמן) – איזו תצית פעם לנפש האלקטי שלך, הרוצה שתצא כבר מהגולות!

ומה שיש לך גם "מלך ז肯 וכסליל"¹⁶ האומר שמשרתך ומסחרך הם העיקר – הנהן חייב להראות לכלום שהטיפש ז肯 וכסליל שליט עליך?!!!

למרות זאת ורוצים להיות מונחים דוקא בעולם הזה החומריא – לא די לו בעולם הזה הגשמי, הוא זוקק לעולם הזה החומריא דוקא ולעשות מחומריות – גשמיות! אבל אעפ"כ, לכל-הפחות אל תפריע לנפש האלקטי, "החלק אלקאה מעעל ממש" שלך!

כמה זמן אפשר לבזבז על הנפש בהמתה, אוili תחשוב פעם גם על הנפש האלקטי שבר?!

ה. והגם שלא ברצוננו הלבנו לגולות ולא ברצוננו נצא מהגולות (כפתוגם בעלי

14) ראה חולין צא, א.

15) תניא רפ"ב.

16) קהילת ד, ג. קה"ד וברשותי עה"פ. מודרש תהילים (באבער) ט, ה. זה"א קעט, סע"ב.

אבל שהקושיות לא יבלבו אותו ויעבוק
יצאת מהגלוות!

טעון הוא: הרי זה יום השבת, يوم של
תענוג – ומדוע צריכים להתרגוז, ובפרט
שכאשר מתרגומים, זה מפריע לאכילה ושתיה'
... ובריאות הגוף...

אז כאמור: אין זמן לכל עניינים אלו –
צריכים יצאת מהגלוות!

אליה המוחשנה והרצון היחידים, ובמקום
שמוחשבתו של אדם שם הוא נמצא (כנ"ל)!
ט. ויה"ר שכל בני ישראל יצאו כבר
מהגלוות, "בנערינו ובזקנינו גו' בבניינו
ובבנותינו"²⁴, גם אלו שיש להם קושיות
ורוצחים להתקע ולהתעלות ("שטייען און
שטייגן") דוקא בגלות,

והרי כבר ישנו ה"זיהי בשלח פרעה" – עם
פרעה כבר מסודרים, ומצד פרעה הרי "על
כרחם של ישראל יגרשם מרוציו"²⁵, המונעה
היחידה היא מצדם של בני ישראל, שצריכים
רק לשים את האכבע קטנה, ובהHorror אחד
של תשובה והופכים להיות צדיק גמור²⁶, וכן
גם בצדיקים – "לאתבא צדיκיא בתויובתא"²⁷,
וויוצאים כולם מהגלוות בשמחה ובטוב
לבב.

וז"ג כה, א. ועוד.

(24) בא, ט.

(25) פרש"י ס"פ בא. וראה לקושי ח"א בתחלתו.
"ichi haMalk" גליון תקנא ע' 3 ואילך.

(26) קוזושין מטו. ב. שׁוּעַ אַהֲרֹן סל"ח סל"א. וראה
לקושי ח"ב ע' 425 העודה .56

(27) ראה לקו"ת ר"ה נח, א. האזינו עה, סע"ב.

האדם בקיום המצוות עבודה גדולה היא",
במילא פוסק הרמב"ם: הקשיבו יהודים,
תשתובבו ותצעקו בשמחה גודלה שהקב"ה
צריך כבד להוציא את בני ישראל מהגלוות!!!
ז. ישנים הבאים וטוענים שמנגן אבותינו
בידינו – הוא לא ראה שסבו יצעק שצריכים
יצאת מהגלוות!

אבל סבך גם לא קרא מעולם אף עיתונו!
וימים השבת הי' אצלו יום מנוחה וקדושה
שאין עצב בו, ולא דבר בשבת שום עניינים
של חול אסור לדברם – וא"כ, מה אתה
משווה את עצמן לسبך?!

ובכלל – מה נוגע כאן הסבא של? הרי
נמצאים בגלות, שכינתה בגלות, כל
הملאכאים וכל בני ישראל נמצאים בגלות,
והעיקר – אדם קרוב אצל עצמו²² – אתה
בעצמך נמצא בגלות, ובמילא בודאי שעילך
דרצות יצאת מהגלוות!!

ח. לאחרי הבדלה יכתבו לי שצריכים
לדעת שישנו גוף גשמי ויש לשמר על בריאות
הגוף, לאכול, לשחות ולישון, ולא להתענות
וכו'.

אך כל טענות אלו לא נוגעים כאן –
העיקר הוא: צאו מהגלוות ("גייט ארויס פון
גלווט")!!

ומה שיש לך קושיות – תשאיר את
הकושים בגלות וצא בעצמך מהגלוות! הנה
רוצה לקחת איתך את הקושים – הרשות
בידך ("גיאזונטערהייט"), צא מהגלוות יחד עם
הकושים ותשבי יתרץ קושיות ו Abuseות²³,

(22) סנהדרין ט, ב. י, א.

(23) תויו"ט סוף מס' עדות. של"ה תפ, א. וראה

מלחמה זו היא בל שום חשבונות דשל

[.]. מזה מובן גם לעניין העבודה שERICA להיות לפני הגאולה ובתוור הכהנה אל הגאולה, שהעבודה צריכה להיות מעלה מדידה והגבלה. דמכוון שההמשכה דלעתיד היא בבחינות בלבד, הרי גם ההכהנה לזה צריכה להיות באופן זהה. דזוזו מה שביאר כ"ק אדרמור" (מההורש"ב) נ"ע בשיחתו היודעה על מארז⁵ כל היוצא למלחמה בית דוד כותב גט כתירות לאשתו, דמלחמת בית דוד היא המלחמה נגד אלו המנגדים ולוחמים בגilioי המשיח, אשר חרפו עקבות משיחך. והוא יצא למלחמה זו צריך להיות אצלו גט כתירות כותב לאשתו, דהינו גט כתירות מכל העניינים המותרים, שחררי לאשתו קאי על אשתו הנושאיה לו כדת משה וישראל, ואעפ"כ, הרי כשויוצאים למלחמה בית דוד צריך להנזר גם מדברים המותרים, שהזו על-דרך ענין קדש עצמן במותר לך⁶. אך בענין קדש עצמן במותר לך אפשר شيء' הדבר בהגבלה, שהרי יש כמה דעתות בענין זה⁷ אם הוא מדאורייתא או מדרבן, וא"כ אפשר שיהיו הgebenות בדבר (עד מה שנתבאר לעיל⁸ שלגביה עבודת התשובה הרו' העבודה דתומ"ץ היא במידידה והגבלה). אך ענין כותב גט כתירות לאשתו הינו לעלה מדידה והגבלה, משום שהעבודה באופן דהגבלה הרי לא זו הדרך לנצח במלחמה בית דוד כדי שמהذا יצא דוד עצמו (כמובואר במ"א ההפרש בין בית דוד ודודו).

וכדי לנצח במלחמה זו שהיא מלחמה עם אויבך ה', יותר על כן, עם חרפו עקבות משיחך, שהיא מלחמה קשה עוד יותר, כי בבואה דבבואה אית להו, הרי מלחמה זו היא באופן שיווצא מהגבנותו למגורי, ויוצא מכל דבריו וענינויו, ובכל שום חשבונות דשלל, אלא באופן דשיטות דקדושה שלמעלה מטעם ודעתה.⁹ כי כמו שהמלחמה שלהם היא באופן דחוצפה ללא תגאי, כן צריך להיות מצד הקדושה יציאה לגמרי מהגבנות עצמו ומסירה ונtinyה לגמרי למלחמות בית דוד. (קטע ממאמר ד"ה והוא בשלה פרעה גו' - ש"פ בשלה, י"א שבט, היתשכ"א - בלאי מוגה)

5) קודם במאמר (סה"מ תשכ"א ע' 256 ואילך).

6) א"ק אדרמור מהורש"ב ח"א ע' شيئا ואילך.

7) ראה לק"ת תצא לו, ג. ל"ג.

8) המשך באתי לגני ה'שי"ת פ"ה (סה"מ ה'שי"ת ע' 117 ואילך).

9) ראה סנהדרין קה, א.

1) שיחת שמח"ת תرس"א (נדפסה בספר השיחות תש"ב ע' 141 ואילך).

2) שבת נו, א.

3) יבמות כ, א. ספרי ראה יד, כא.

4) ראה תניא פ"ל (לט, א). הערת כ"ק אדרמור שליט"א בסה"מ תש"ח ע' 133. לקו"ש ח"ז ע' 323 בהערה. ועוד.

את הטענות צריך להפנות להקב"ה...

תרגומם חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "ichi המרכז"^{*}

ידעו המשל שחסידים אומרים בשם המגיד, שככלות עניין הגלות היא עד"מ אב שמתהבה מבנו, שהכוונה בזה היא, לא בഗל שהוא לא רוצה להיות יחד עם הבן ח"ו, אלא כדי שאצל הבן תתעורר תשוקה, שיחפש וימצא את האב.

כיוון שכאשר הבן נמצא בתמידות יחד עם האב, לא ניכרת כ"כ התשוקה של הבן להיות יחד עם האב, היית ותענווג תמידי אינו תענווג – ועל-ידי-זה שהאב מחייב את עצמו מבנו, מתעוררת אצל הבן תשוקה לראות את האב, כיוון שהיתכן שהוא לא רואה את האב.

אבל ישנו מעמד ומצב שהבן מפסיק לחפש את האב, ובלשון ה'סדרה' ד"ג בשבט "יש ה' בקרבנו אם אין",

הוא יודע שישנה המציגות של ה', והוא יודע ש"יש בעל-הבית לבירה זו", עם כל הפרטים שהוא, הוא יודע אף"ש שהעולם מתחווה מחדש מאין ואפס המוחלט, אך הוא מסתפק "היש בקרבנו" – אולי ענן התחווות הוא באופן סובב-כל-עלמין, סביר, אבל אולי לא "בקרבנו",

[הוא מפרש סובב-כל-עלמין – לא כפי שכתוב בתניא שעשה מתלבש ב"כל נברא ונברא מראשו ועד תחתיתו ותווכו ותוך תוכו כו'" ואין זה אלא שההשפעה אינה "בבחיה" גilioי אלא בהסתור והעלם", ולכן היא נקראת "מקיף וסובב" – אלא הוא מפרש סוכ"ע כפשוטו, שזהו סביב אבל לא "בקרבנו"],

ואח"כ הוא מתחילה לטעון שהיותו ו"אותותינו לא ראיינו גו' ולא איתנו יודע עד מה", א"כ "עזב ה' את הארץ" ח"ו, ועוד כדי כך – שהוא מתייחס ומפסיק לחפש את הקב"ה.

וזהו מה שאומרים במשל, שכאשר האב רואה שהבן לא מחפש אותו, אז... מתחילה להיות אמיתית עניין הגלות!

כל זמן שהבן מחפש את האב, זה גופא הכהנה, ניצוץ והתחלה של הגאולה, כיוון שהוא מחפש את אביו, וזה מונח הרצון וההשתדלות שלו;

אבל متى שהוא מפסיק לחפש (מצד חסרונו הדעת או מצד יאוש) – אז נהי ה"אנכי הסטור אסתיר פני", כפי שהבעש"ט... מפרש שההסתור עצמו נמצא באופן של הסתר – והוא אינו יודע כלל שזהו הסתר.

ובפשוטות – הוא לא חושב אודות אלוקות; הוא חושב אודות העולם, אמן באופן כשר עפ"י מה שכתוב בשולחן-ערוך, הוא לומד תורה כפי שצריך למדוד תורה – אך לחשוב בית לימוד התורה אודות נתן התורה, לחשוב אודות משאו ומתנו באמונה ולהשוו אודות זה

שהקב"ה "הוא הנוטן לך... לעשות חיל" – הוא הפסיק לחשוב אודות זה!

וכאשר באים אליו בטענות... – הוא אומר: מודיע באים אליו בטענות... את הטענה צריך להפנות להקב"ה... ובאמת, עד מתי!...

^{*} השיחה תוקנה על-פי סרט ההקלטה. בקטעים רבים נקטע הדיבור ברכי (בד"כ סומנו שלושה נקודות). המ"ל.

האב צריךאמין להתחबאות מהבן... בכדי שהבן ירצה לחפשו, ושאצלו תתעורר תשואה כ"ארץ צי' ועיף בלי מים";

אבל כאשר הוא "תוקע" אותו ("שטעקט אים אריין")... בחושך כפול ומכופל... ואח"כ נהי" אם הראשונים מלאכימ כו' לבני-אדם"... וככאן זה אף לא "כחמורו... של רבי פנחס בן יאיר..." וביחד עם זה טובעים ממננו... שהוא לא יפסיק מלחפש... יום ראשון לחפש, يوم שני לחפש... (כ"ק אדמור"ר שליט"א בכה הרבה).

וכשהחפשים על זה הסבירה – מחפשים בספרי מוסר ובספרי חסידות אבל לאח"ז ישנו פסק דין בדור בגמרא ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ויש הר' פס"ד בדור שיע"י הרהור תשובה נהי' צדיק גמור.

והרי אין שום מציאות של יהודי שאצלו לא הי' הרהור תשובה – מצד אהבה או מצד זדה, או מאייזו סיבה שתהה',

עאכ"כ בדורינו זה, אחרי מה שריאינו בעצמינו (באופן ד"עינינו ראו ולא זר ואזנינו שמעו ולא אחר") עם כל הענינים שקרו בדורינו זה היל"ת ולא תקום פעמים צרא", זה כבר מספיק, וכפי שאדמור"ר האמצעי כתוב שייתר זה לא יהי' ח"ז – איזי מכיוון שראו ושמעו את זה וזוכרים זאת, בודאי שאין אף מציאות של היהודי שלא הי' לו הרהור תשובה, ולא רק פעמי אחاث אלא כמה פעמים כהה.

א"כ מה באים בטענה ל"בשר-ודם..." שהוא מדור ומוגבל... (ע"י הקב"ה עצמו – במילא אי אפשר לבוא בטענות כלפיו –) היתכן שהוא לא חשוב על הגאולה, ע"פ שהוא אומר או יודיע שאחרים אומרים והוא חושב אודות זה) ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", ורוצחים שהוא עומד ומצב זה במשך כל היום כולו – זה בלתי אפשרי... והקב"ה אומר ש"אני מבקש... אלא לפיכך", והוא עצמו לנתק שום כחות נוספים!...

ועל זה אומרים, שע"ז שמוטיפים אור (ולא סתום אור, אלא בהז גופה – אור) המשמה, אור שקשרור עם שמחה – אז כיוון ששמחה פורץ גדר, זה יפרוץ את הגדרים שלו ויפרוץ את גדרי העולם ויפרוץ את הגדרים של החושך כפול ומכופל.

(תרגום חופשי משיחת ליל ט"ו בשבט ה'תשל"ט – בלתי מוגה)

МОקדש

לזכות האשה ריזל פרומה בת חי' רחל שתהה

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן ריזל פרומה וווגתו חייה מושקא בת מרדים שיחיו וילדיהם רחל בת חייה מושקא. לאה שדה בת חייה מושקא. וישראל רחמים בן חייה מושקא שיחיו ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרדים בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחיו

נשי ישראל הצדקיות

מתחלות בהשירה כתופים וכמחולות על גואלה

יום ההילולא של כ"ק מז' אדר מ' (ככל גם הימים הסמוכים לפניו ולאחריו) שהוא גם יום ההילולא של אמו זקנתו, ובסימוכות אלו גם יום ההילולא של אמו, הוא ביטר שאות וביתר עוז בכל ענייני העבודה של נשי ישראל, שהנהגתן תה' ברוחן של הרבניות הצדקיות (נשיםיהם של הנשיים) בעלות האצט', שע"ז נעשה גם המשך החיקם של הרבניות הצדקיות, מה' זרען בחיקם אף הן בחיקם², ועוד ועicker, שכון שbezochotן של נשים ממש, ובפרט שצדיקים הצדקיות קמים לתחי³ ("הקייצו ורנו"⁴ שכוני עפר) מיד⁵.]. והוראה מיוחדת ועיקרית בנוגע לעניין השירה – כמודגש בשירת מרם ושירת דבורה:

שם שביציאת מצרים "mobutachot hoi tzadkinit shabduor shehakba" עשו להם נסים והוציאו תופים מצרים", כך גם בהגואלה מגילות זה האחרון, שנשי ישראל הצדקיות צריכות להיות מובטחות וזה שתיקף ומיד ממש באה הגואלה האמיתית והשלימה, ועד שמתחלות תיקף (ברגען הגלות האחרונים) בהשירה⁶ ובתופים ובמחולות, על גואלה האמיתית והשלימה!

ובפרטיות יותר: ביחד עם התפלה, הבקשה והדרישה מהקב"ה שיביא את הגואלה תיקף, ומיד ממש, שהיא מתוך רגש של צער ומרירות ("מרים על שם המירור") על אריכות הגלות, שבאה לידי ביטוי בהצעקה מקרוב ולב עמוק "עד متיה, עד מתיה!... חזרותן (גם ובעicker) ברגש השמהה, ושמחה גדולה ביוטו שבאה לידי ביטוי בהשירה, מצד גודל הבטחון ש"הנה זה (המלך המשיח) בא"⁷, וכבר בא!

(משיחות ש"פ בא (ו' שבט) וש"פ בשלח (י"ג שבט) ה'תשנ"ב - מוגה)

המתים. – ויל' שנרמזו גם ב"איז ישיר", "משמע לעתיד" (סנהדרין צא, ב' ובפרש"י). וראה העරה הבאה.

(4) רינה (שירה) על שלימות הגואלה בתחיית המתים. – ויל' שנרמז גם ב"איז ישיר", "משמע לעתיד", שקיים (גם) על השירה ד"ושכני עפר" לקשיים לתחי', "הקייצו ורנו".

(5) ראה זה "א קמ, א.

(6) בתכלית הצניעות, כמובן, כהילמוד מדברה.

(7) שה"ש ב, ח ובשחש"ד עה"פ.

(1) ע"פ תעניית ה. ב.

(2) ועוד"ז בפרטית אשא מישראל, רח"ל, שכאשר "זעעה בחיקם", שממשיכים בחיקם אמיתיים דתומ"ץ כי' שנותרכנו על ידה, כולל במיזוח עי' הפועלות הנוספות בענייני צדקה וחסד שעשוים לעליוי נשמהה, איז' היא בחיקם", ועוד ועicker, שע"ז מהרים ומזרזים ופעלים תיקף ש"היא בחיקם" פשוטו ממש, בתחיית המתים (ככפאים).

(3) להעיר מהשיקות לפRESET בשלח – "מנין לתחיית

הצורך לבקש את הגאולה בדבר ובקול גדול

הנחהה: "וְעַד הַנְּחָות הַתִּמְיּוֹם". תרגום: מערכת "יחי המלך"

למרות שהקב"ה יודע את מחשבותיהם של בני ישראל, אף"כ הם מבקשים בಗלי ובידור שתבוא הגאולה האמיתית והשלימה, מכיוון שהעיקר הוא איך זה יורד למעשה בפועל ובגלי בעולם-זהה.

וכפי שראאים בנסיבות עניין התפלה, שלמרות ש"אייזו היא עבודה שבלב זו תפלה", בכל-זאת ההלכה אומרת "לא يتפלל בלבד (לבד) אלא מחתך הדברים בשפטיו ומשמעותו לאזינו", ככלומר, אף שהקב"ה בודאי יודע מה נעשה בלבו של המתפלל, ועאכו"כ באירועים המכשבים שלו, אף"כ תפלו חיבת להיות בדבר בפה דוקא (ולכן היא נחשבת במנין המצוות).

וכך גם בזוגע לתפלה ובקשה "עד מתי", "דאלאי גלוט" – שלא מספיק להתבונן בהז במחשבה, אלא יש להוציא זאת בדבר ובקול גדול.

ואף ש"כל המשמע קול בתפלו ה"ז מקטני אמנה", הרי במה-דברים-אמורים, כאשר ישנו חשש שבגלל זה ייחסבו "כאלו אין הקב"ה שומע תפלה לחש" – אבל כאן מדובר אודות "קול גדול" הבא כתוצאה מ"קלא פנימה", עם כל התוקף וה"שטרועם" הבא מכל כחות נפשו, ובודאי לצעקה זו בקול גדול היא עניין טוב.

ועי"ז שבני ישראל יבקשו את הגאולה באופן האמור, ויעבדו בעבודתם בפועל ממש – איזי אפילהו אם רק רוב בני יעשו עבודותם, ועוד יותר – אפילהו אחד בלבד, יכול להכריע "את עצמו ואת כל העולם כולו לclf' צות וגורם לו ולهم תשועה והצלחה".

(תרגום חופשי משיחת ש"פ' בשלח התשמ"ו – בלתי מוגה)

מועדש לעילוי נשמת

ר' יהודה בץ צבי הירש ע"ה סטראל – נפטר ביום כי אלול

ולע"ג זוגתו טשרניא גיטל בת ר' יעקב ע"ה – נפטרה ביום ה' שבט

יה"ר שתיכףomid יקווים היoud הקיצו ורנו שוכני עפר' והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם – יבלחט"א – הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

אנו יה' הראשון שילחם

שתפרק הממשל!

כשהוזג שר התאחדות משה קצב, לחץ כ"ק אדמו"ר שליט"א את ידו (והמשיך להחזיק את ידו כל משך זמן הדיבור) ובירכו: שיזכה בתור תפקידו לכבע עם ישראל, תורה ישראל והקב"ה, ש' אלו לא ינתק.

והמשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א: שמעתי לאחרונה שמוועה מזרעה ומביהלה בנוגע לדיבורים והחלטה של המשלה בארץ ישראל, אודות מסירת חלקיים מארץ ישראל. לפועל מדברים כעת אודות תכנית לתקופה של חמיש שנים שקוראים לזה אוטונומי', אבל לא משנה באיה אופן מדברים על זה ומסבירים את זה שהרי בפועל דיבורים אלו וענינים אלו הם בגדר האיסור המפורש ד"ל תחננס" שאסור למסור שום חלק מארץ ישראל לאומות העולם! ודיבורים אלו יביאו סוכ"ס למסירת חלקיים מארץ ישראל בפועל. וממילא נמצאת זהה שמדוברים אודות זה – ה"ז כפירה בה" ובתורתו ובארץ ישראל ובקדושת ארץ ישראל. דיבורים אלו אודות תוכנית האוטונומיה הימנ צעד ראשון למסירת חלקיים מארץ ישראל ולא רק חלקיים קטנים אלא חלקיים גדולים כמו יהודה, שומרון, עזה, חברון וירושלים וכו', והרי זה עניין של פיקוח נפשות ממש! ואומר שלא משנה מה שהיהודים חובבים ואומרים ומסבירים את זה אלא איך שאומות העולם מפרשים זאת, והם מפרשים זאת שמדובר אודות תוכנית שסופה מסירת חלקיים מארץ ישראל בפועל והקמת מדינה פלסטינאית.

אתה הרי מבין ערבית, אז תשאל את העربים הגרים שם ותראה מהם יגידו לך שם מה מתכוונים אודות מה שמדוברים על אוטונומיה לתקופה של חמיש שנים פירשו בפועל שמוסרים להם חלקיים מארץ ישראל כדי להקים מדינה פלסטינאית. וממילא אין זה נוגע כלל איך היהודים יפרשו את זה, כי העיקר איך שהగאים מסתכלים על זה.

רק עצם הדבר בוגע לתוכנית האוטונומי' הוא חילול ה' וחילול הקודש. זה שיש בארץ ישראל יהודים שאינם שומרי תורה ומצוות הרי זה בוגע להם בפרטiot, אבל כאן המذובר שממשלה ישראלי תכרייז מלחמה גלו' נגד ה' ותורתו.

ובנוגע למה שמסבירים שאין מדובר אלא אודות מינהלו עצמי שניהלו בלבד את החינוך שלהם והחקלאות שלהם וכו' אבל לא ענייני חוץ וביחסו ושהזו רק לניסיון, הרי זה עניין של דיפלומטי' ובזה לא אתווכח להיות שכנהאה אתה מבין יותר טוב מני בהז, אבל כאן אין הדבר אוות דיפלומטי' אלא אודות דיבורים רחמנא ליצלן אודות מסירת חלקיים מארץ ישראל, ועצם השקו"ט אודות עניינים אלו זה חילול ה', נגד ה' ותורתו וכו', ובמילא אין שום חילוק איזה מטעמים וمعدנים (דיפלומטי') יעשו מזה היהודים.

ובנוגע זה שאומרים שהיות שיש כעת עלי' מروس' וכמו"כ זקנים לעורבויות מהממשלה

דארה"ב וכוכ' ולבן מתחשבים بما שתאמר ממשלה ארה"ב, הרי בפועל זה הצעד הראשון למסורת חלקיים בארץ ישראל. והוא ראי' שהרי הם עצם אומרים שמה שעושים זה הוא בגל שנתרשו מהוגיים ושיש לחץ וכוכ', אז אה"ז כשיובא עוד לחץ שוב יתרשםו מאומות העולם ואין לדבר סוף, וככפי שראו זאת בפועל בעבר שכשנכנעים להחץ הרי זה מביא עוד לחץ.

(השר משה קצב אמר שבשנה שUberה הייתה אגרת מהנשיה גורג' בוש שמתנגד לדינה פלסטינאית, והשנה הוא כתוב רק שאנו بعد מדינה פלסטינאית, אז רואים שיש כאן שינוי).

כ"ק אדמו"ד שליט"א: ורואים לאיזה כיוון הולך השינויו).

לא ניתן שיהודי המאמין בה' ובתורתו יהיה חס ושלום שותף לעניינים כאלו ייתן חתימה לענן זהה. ולפי זה עדי' שהממשלה תابتטל ולא תה' ממשלה יהודית, שהרי לא מדברים אודות תוכניות אלו אלא ורק בغال לחץ אומות העולם (כפי שהם בעצם אומרים). אז באם כך הוא המצב הרי לפי זה עדי' שיקימו – דחמןא ליצלן – ממשלה של אומות העולם בארץ ישראל והם יחלטו לכתילה מה לעשות עם ארץ ישראל, וכלל הפחות איז לא יהיו יהודים שיחתמו על עניינים כאלה!

אתה בודאי מכיר את מר מנחים בגין שבהתחלת לא הסכים לענייני קעניפ-דיוויד וה' בתוקף נגד זה, אבל בסוף התחיל לעשות ויתוריהם, וככפי הנשמע עד היום מתחרט ע"ז שיתר על חלק הארץ.

במילא אם אנשים שלא מאמינים בקב"ה היו עושים את זה הי' אפשר להבין, אבל אנשים שמאמנים בקב"ה, שהם תבואה חתימה אודות מסירת חלקיים הארץ – הרי זה חילול ה'.

שמיר מאמין בקב"ה ובקדושת ארץ ישראל, וכן הרי זה דבר בלתי מובן כלל שדווקא הוא יסבירים לדבר כת אודות תוכנית שפירושן מסירת חלקיים של ארץ ישראל.

בטחון ארץ ישראל הוא מה' אחד, ואם יתנהגו בהתאם בכל התקופ הדורosh כפי שצרכ' איז אין מה לדאג בנוגע לביטחון ארץ ישראל!

בнтיהים מדברים רק אודות עניין של חמיש שנים מכיוון שמחדים להגיד בדרך שורצים למסורת חלקיים הארץ, אבל י"ל שכונתם ברורה שסוף כל סוף ימסרו חלקיים הארץ ישראל. ע"פ השערתי – שמיר בעצם ידע את זה וייתר טוב ממוני.

לשמיר יש הרבה זכויות בנוגע לארץ ישראל מתחילה עוד מהזמן של הארגון וכו', שאז כשהשי' (על פי תורתינו) שליטה לאומות העולם על ארץ ישראל לחם שמיר נגד זה, ועכשו הוא זה שמדובר אודות מסירת חלקיים הארץ ישראל.

ובנוגע לפועל לדעת – צריכים לראות ששמיר יבטל מיד את ההחלטה והדיבורים אודות אוטונומי'.

אני כל הזמן לחמתי שתה' ממשלה של שמיר, וכשם שעשית הכל מה שהי' ביכולתי שתקים דוקא ממשלה לראש הממשלה יה' שמיר, הרי באם ימשיכו בכיוון זה אודות דיבורים כאלו איז אני מנהם מענדל יה' הראש שילחם בכל התקופ ובכל הנסיבות שי' נגד שמיר שתתפרק הממשלה!

עד היום הי' רק מר שמעון פרס נגד ממשלה שמיר, אבל אם שמיר ימשיך בכיוון זה

אודות דיבורים על אוטונומי' אז אני גם כן יה' נגד ממשלה שמי'.
באם שמי' אינו יכול לעמוד מול הלחץ של אומות העולם, שיכריז זאת בגלוי שאנו יכול לעמוד מול הלחץ ואינו יכול להיות יותר ראש הממשלה!
 שמי' פירשו כפי שכבר אמרתי כמה פעמים בעבר שכותב שזה דבר הבוקעaben קשה, אז כששמי' ישים שמי' בכל התקופּה על החלטה בעניין דיבורים אלו אודות מסירת חלקים הארץ ישראל זה יקבע ויתבטל, ותתבטל לגמר כל החלטה ומחשבות אודות עניינים אלו. השם משה קצב: הרב שטי"א הוא זה שהקים את הממשלה הנוכחית, ואנחנו רוצחים את המשך ברכתו של הרב שטי"א, שמכניסה קדושה לממשלה.
כ"ק אדמ"ר שליט"א: כשהשמי' יכנס בארץ ישראל קדושה זו זה יתן לי את הכה לעמוד מול הלחצים.

השר משה קצב: שמי' בודאי ייה' חזק.

כ"ק אדמ"ר שליט"א: עד עכשיו הי' חזק, ובמילא בנוגע לעכשו צריכים לראות שיפסיקו מיד את הדיבורים אודות אוטונומי'.
 והמשיך כ"ק אדמ"ר שליט"א: בטח תמסורת זאת למר שמי' ובטע לא תקפיד עלי על שהנני מטיל عليك שליחות בלתי נעה. אבל תמסורת זאת בכל התקופּה כפי שאני אמרתי את זה, ולמה לי לעשות שליח בעצמי שליך עליו וימסור לו את הדברים **בכל התקופּה**. ושליחה על זה שדיברתי כל כך קשה כי באמת הי' צריכים לדבר על זה בariecot יותר גדלה וכנהנה וכנהנה, אלא שאין הזמןبعث להאריך בזה.

ויהי רצון שתבהיר בשורות טובות בכ"ז, וידברו רק אודות עניינים של קדושת ארץ ישראל וקדושת עם ישראל. בשורות טובות.
 (בעת ביקור מר משה קצב (שר הת褒ורה) בחולות 'שליחות-מצווה' לצדקה - יוז' שבט ה'תשנ"ב)

מוקדש לעליון נשמת

הרחה ר' משה נחום בהרחה ר' מרדכי מענדל ע"ה קדרן

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

ה"ר שתיקף ומיד יקיים הי"ד "הקיימו ורנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאותה האמיתית והשלימה

מי' שבט לראש השנה

בקשר ט"ו בשבט שחל בשבוע זה, הבאנו צילום מיוחד (מוקטן) מהגהה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ בא, ח' שבט ה'תשמ"ז
(השיחה נדפסה בלקו"ש חכ"ז ע' 328 ואילך)

ונuid – וגם זה פעיך – איינאדרענען או ביום הילולא זיין התועדות בכל מקום ומוקם,
וואו מ'זאל זיך אלע צוואמען שטאָרְקַן צו גײַן "בדרכו ישרה אשר הרגנו מדרכיו ונלכה באורחותינו
נס'ז".⁸ דורך מוסיף זיין ביתר שאת וביתר פון אוין די אלע פעולות פון דעם בעל הילולא. זיכ' עמל
כו' אשר عملיה נפשו בחיזיו – אין הפצת התורה והמצוות, ובמיוחד – הפצת המעינות הריצה. און אין די
אלע ענינים וואס דער בעל הילולא האט געמאָנט.
עווד וועלך – און און אופּן אוֹן דערפּת זאל זיין אַ פֿעֻולָה נִמְשְׁכָת עַל כָּל הַיּוֹם שְׁלָאָחֵר הַיּוֹם
הילולא, און די יָמִים שְׁלָאָחֵר זה, ביוז דער שבת שְׁלָאָחֵר, און דערפּת זאל עס נמשך וווען עַל כָּל יְמֵי
השנה.

וכל זה – דורכגענומען מיט אהבת ישראל און אחdot ישראָל, ווי דער בעל הילולא האט געוואָלט
און געבעטן אַיִן מאָל און נאָכָמָאָל אַיִן ווּידַעַר אַמָּאָל וּכו' אַיִן זִינְגַּע מאָמָרִי חסידות, און נאָכָמָר
אוֹיְמָגְעַטִּישָׁם בְּפִשְׁטוֹת – אַיִן זִינְגַּע שִׁיחּוֹת קְדוּשָׁת.

הילולא זיין אַ פֿעֻולָה נִמְשְׁכָת עַל כָּל יְמֵי
הילולא זיין אַ פֿעֻולָה נִמְשְׁכָת עַל כָּל יְמֵי –

פענוח הכתיב"ק (בא בהדגשה):

עווד – וגם זה עיקר – איינאדרענען או ביום הילולא זאלן זיין התועדות בכל מקום
ומוקם, וואו מ'זאל זיך אלע צוואמען שטאָרְקַן צו גײַן "בדרכו ישרה אשר הרגנו מדרכיו ונלכה
באורחותינו נס"ז", דורך מוסיף זיין ביתר שאת וביתר פון אוין די אלע פעולות פון דעם בעל
הילולא, "כל עמל כו' אשר عملיה נפשו בחיזיו" – אין הפצת התורה והמצוות, ובמיוחד –
הפצת המעינות חזча, און אין די אלע ענינים וואס דער בעל הילולא האט געמאָנט.
עווד וועלך – און און אופּן אוֹן דערפּון זאל זיין אַ פֿעֻולָה נִמְשְׁכָת עַל כָּל הַיּוֹם שְׁלָאָחֵר
היום הילולא, און די יָמִים שְׁלָאָחֵר זה, ביוז דער שבת שְׁלָאָחֵר⁹, און דערפּון זאל עס נמשך
ווערען עַל כָּל יְמֵי השנה.

וכל זה – דורכגענומען מיט אהבת ישראל און אחdot ישראָל, ווי דער בעל הילולא
האט געוואָלט און געבעטן אַיִן מאָל אוֹן נאָכָמָאָל אַיִן ווּידַעַר אַמָּאָל וּכו' אַיִן זִינְגַּע מאָמָרִי
חסידות, און נאָכָמָר אוֹיְמָגְעַטִּישָׁט בְּפִשְׁטוֹת – אַיִן זִינְגַּע שִׁיחּוֹת קְדוּשָׁת.

^{*}) ראש השנה (לאילנות – האדם עץ השדה) –

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכיה"ר

דף לעילו נשמהת

ר' אפרים יונה ב"ר אורן אהרן יהואל זלזיסק

ולע"ג מרת חי רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"ג ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"ג ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

"הקייצו ורננו שכני עפר" והם בתוכם, ולחوت כל משפחותיהם שייחו – לשפע ברכות עד בל די